

Vita Svepet

Nr 4 / 2012

BÖRJA SPÅRA

**RAPPORT FRÅN
ETT SPÅRLÄGER**

MIN TID MED SISCO

**DET BÄSTA MED
VIT HERDEHUND**

**DM AGILITY I
BLEKINGE**

Medlemstidning för Vit Herdehundklubb

Styrelsen

Klubbens adress:
Vit Herdehundklubb
c/o Åberg
Bärvägen 6
961 48 Boden

Ordförande: Gunilla Andersson
ordf@vitherdehund.com
070-609 09 15

Vice ordförande: Annicka Barvestad
annicka@vitherdehund.com

Sekreterare: Camilla Åberg
sekr@vitherdehund.com

Kassör: Elisabeth Söderström
kassa@vitherdehund.com

Ledamöter:
Ingemarie Axelsson, ingemarie@vitherdehund.com
Jessica Jacobsson, jessica@vitherdehund.com
Vakant

Suppleanter:
Jill Adolfsson, suppleant1@vitherdehund.com
Annica Johansson, suppleant2@vitherdehund.com

*Har du frågor angående medlemskap, hör av dig till
medlemsinfo@vitherdehund.com. Information om
medlemskap finns på www.vitherdehund.com*

**Barvestad's Just Ice
och Camilla Willfors**
Foto: Genny Nicklasson

Med önskan om en fröjdefull jul...

Tack ni som var med på våra medlemsmöten! Ni som inte var där missade bra diskussioner, röstning, trevlig umgänge och gott fika. Förhoppningsvis har ni tillfälle att komma nästa gång istället.

För någon helg sedan hade SBK kallat till möte ang SBK-rasernas framtid. Det diskuterades mentalitet, hälsa och en rad andra saker. Rasprofiler stod också på agendan. Vi har ännu ingen även om det varit på tapeten under flera år, men det kommer att arbetas fram en sådan i början av nästa år – en första version som sedan kommer att revideras vart efter. Frågor och problemställningar ang SKKs krav för registrering av valpar kontra rasklubbarnas krav lyftes också.

Vit Herdehundklubb har fått sin första exteriörbeskrivade ut-examinerad. Som klubbordförande blir man stolt över att så många engagerade vita herdehundsägare kom för att agera övnings- och examinationsobjekt. Stort tack alla ni som åkt till Södertälje för att vara med och ett ännu större tack till Annicka Barvestad för allt arbete med att få tag i så många hundar. Mina kursare fick nästan för sig att vit herdehund är en väldigt vanlig ras...

Avelsrådets abetet med revideringen av RAS fortskrider och vi har även börjat planera årsmötet inför 2013, separat kal-lelse kommer. Ja, mycket annat är också på gång.

Innan vi träder in i 2013 vill jag tillönska er alla en fröjdefull jul – en nyår utan raketer och smällare – för djurens, naturens och för den delen även plånbokens skull!

/ Gunilla Andersson, ordförande

Vita Svepet nr 4/2012
Årgång 22
Utgiven av Vit Herdehundklubb.
Utkommer 2012 med totalt 4 nummer.

Utebliven tidning
vitasvepet@vitherdehund.com

Se till att vi har din e-postadress. Alla
dina uppgifter finns på SBKs "Mina Sidor".

Utgivning 2013
Nästa nummer av Vita Svepet planeras
utkomma under mars/april månad.

Ansvarig utgivare
Gunilla Andersson,
ordförande Vit Herdehundklubb

Sammanställning av detta nummer
Jill Adolfsson, Gunilla Andersson

Material skickas till
vitasvepet@vitherdehund.com

Artikelförfattarna är till fullo ansvariga för
inlämnat material. Redaktionen svarar inte
för insänt material eller beställt material.

www.vitherdehund.com

*Vi önskar alla medlemmar en riktigt
härlig jul- och nyårshelg, full av trevliga
hundaktiviteter. Stort tack till dig som
bidrar till klubbens verksamhet.*

God jul & Gott nytt år
önskar styrelsen, avelsrådet och mentalgruppen

Noggranna Barvestad's Bailey's On The Rockz med matte Bella spårar på hårt underlag.

Börja spåra

Louise Abrahamsson har tillsammans med sin tollartik Flottastjärns Rocky Emma flera medaljer från Svenska och Nordiska mästerskapen i spårhundsgrenen.

Text: Louise Abrahamsson Foto: Genny Nicklasson

Spår är den bruksgren som man enklast kan utöva själv med sin hund. Ett spår kan du enkelt lägga ut själv och sen ”hämta in” tillsammans med din hund. En hund som får spåra aktiveras mentalt och sover ofta gott efteråt. Du kan som spårtränare hitta på mängder av roliga och spännande utmaningar för din hund. Endast din fantasi sätter gränserna.

Vid varje steg som du tar lämnar du en massa doftinformation till en hund. Det är rester från dina skor, lukter från din kropp och växter som dina skor krossar. En duktig hund klarar att på två fotsteg avgöra vilket håll du gått åt, och detta upp till flera timmar efter du gått där. En bra spårhund kan även skilja på dig och din kompis doft. Du kan gå samtidigt som din vän, ni kan korsa varandras spår, gå efter varandra så att spåren blandas och ni kan till och med byta skor med varandra, en duktig spårhund kan ni inte lura.

Börja spåra

Det finns lite olika sätt att börja träna sin hund i spår på. Jag kommer beskriva de vanligaste lite kort men föreslår att de som är intresserade tar kontakt med sin brukshundklubb och gå kurs. Klart kan du testa själv, men tänk på att det är hunden som har bästa näsan. Bli inte besviken eller

bekymrad om hunden inte gör rätt direkt, gå hem och analysera. Kanske behöver du prova en annan metod.

Husse/Matte spår

Husse eller matte går iväg en kort bit med hundens leksak alt godis. En annan person håller fast hunden medan den får se sin förare med belöning försvinna. Husse/matte kan gå 50-100 meter och gömma sig bakom en sten eller buske. Att föraren ska gömma sig, är för att hunden ska använda näsan och spåra ända fram. Lägg gärna spåret så att den som går iväg har vinden i ryggen. Annars kan hunden få vind på den försvunne direkt. Efter ett litet tag släpper man hunden, första gången ca 5-10 min. Märker man att hunden direkt sätter ner näsan, beröm massor och låt den fortsätta spåra. Andra hundar får man kanske visa med handen mot marken att här finns något att kolla upp.

Man ökar svårighetsgraden successivt genom att öka längden på spåret, öka liggtiden och ta bort synretningen för hunden. Efter ett tag lägger man in små böjar i spåret. Börjarna försvårar man allteftersom och gör sen vinklar. När hunden är mogen tar man bort personen vid slutet och lägger istället bara föremålet. Efter ett tag så provar man med att lägga en så kallad spårapport och sen leksaken efter ett tiotal meter som reservavslut. Tar hunden träpinnen så ska den ha massor av beröm annars så struntar man bara i det och fortsätter spåra fram till leksaken.

När hunden känns mogen och duktig så kan man prova med två eller fler apportter. Vid varje apport ska mycket beröm ges och när hunden är färdiglekt så sätter man ner handen mot marken och säger spår eller bara låta hunden själv få spåra vidare.

Frispår

Hunden får titta på när föraren eller annan person ger sig ut i skogen. Hunden släpps sedan fritt och får själv spåra upp den försvunne. Man stegrar med längre spår, längre liggtid och att byta ut personen mot ett föremål som hunden får komma in och leka med. När hunden är ”tänd” på att spåra så sätter man på den spårsele och lina och hänger med. Frispår kan även användas på att få upp fart eller motivation på en hund som börjat tycka det är tråkigt att spåra. Fördelarna med att arbeta med en lös hund som får frispåra är framförallt att det ger hunden självförtroende. Hunden är tvungen att lösa uppgiften själv för att nå målet. Hundens motivation för spår ökar och det är ingen klandrig förare bakom som hämmar hunden, inga trassliga linor etc. Faror med denna inlärningsmetod är att stressnivån kan bli hög. Hunden kommer spåra i högt tempo och den lär in ett slarvigt spårbeteende.

Godisspår

Små bitar av godis läggs i varje fotspår, man visar hunden var spåret börjar och hunden får sedan spåra fram till ett föremål eller godisburk som slut. Allteftersom lägger man

mindre godis i spåret. När man utsätter hunden för någon svårighet typ vinkel eller terrängbyte, lägger man godis oftare för att hjälpa hunden.

Hunden lär in ett noggrant beteende från början eftersom det lönar sig att kontrollera varje fotspår. Man kan underlätta svårigheter utan att styra hunden. Metoden ger oftast lyckade resultat direkt och det är lätt att få hunden att förstå att man ska spåra med låg näsa. De risker som finns är att hunden blir för långsam/noggrann. Dvs om man har ambitionen att tävla i grenen spår.

Spontanspår

Ett kort spår läggs ut. Man lägger något attraktivt föremål som slut. Sedan tar man med sig hunden på ”vanlig promenad”, om hunden känner spåret och vill följa låter man den göra detta. Visar den inget intresse så gör det heller inget eftersom man inte kan förlora något. Det gör inget om hunden inte tar upp spåret eftersom du bara var på vanlig promenad. Man får försöka senare igen. Redan från början utnyttjas hundens nyfikenhet. Metoden ger ingen stress vid inläring och den innebär att hunden redan från början får övning i att själv riktningsbestämma spåret, blir det bakspår finns det ingen belöning. 5-6 gånger kan man prova detta innan man får hjälpa hunden. Skulle hunden inte känna eller visa något som helst intresse spontant kan man visa med handen att det finns ett spår att undersöka. Om hunden väljer att undersöka och ta upp det så berömmar man och följer efter. När hunden fått ett par lyckade spontanspår tar man med spårsele och lina ut. När hunden hittar sitt spår berömmar man, byter om till spårutrustningen och sätter igång att spåra. Även med denna metod stegrar man svårigheterna successivt. Då man är säker på att hunden vet vad ett spår är, lägger man in ett kommando, ex spår. När hunden känns mogen börjar man göra ”direktpåsläpp”. Man visar då hunden vart spåret börjar och hänger med. Försök att inte bli besviken om hunden inte tar upp spåret spontant, risken är att du då omedvetet styr eller sätter press på hunden.

Lycka till!

Denna spår artikeln finns i helhet på www.krokasmeden.com/Artiklar/spar-till-vovve.pdf om du vill läsa mer.

Notera att detta bara är några tips på hur du kan träna!

Några tävlingsformer som innehåller spår

Bruksprov

Inom bruksprov spår finns det fyra klasser som man tävlar i, appell-, lägre-, högre- och elitklass. I elitklassen tävlar man för att få certifikat. När man har tre certifikat blir hunden spårhundschampion. Går det riktigt bra finns chans att tävla i SM. Alla registrerade hundar i SKK får tävla i bruksprov (ska ha känd mental status om hunden är över 18 månader).

Skydd

I svenskskyddet ingår spår, uppletande, lydnadsprogrammet och planskydd. I elitklass ingår även avsök (då ska hunden hitta sina två figuranter i en sökruta).

För att få tävla i skydds så krävs en licens från SBK. Föraren ska innan licens ges ha genomgått en teoriutbildning. Dessutom ska både hunden och föraren godkännas som lämpliga för grenen.

Skyddet är precis som de andra bruksgrenarna uppbyggd med lägre, högre och sist en elitklass, appellklass saknas – den får man avverka i någon av de andra tre (spår, sök eller rapport).

Internationell provningsordning – IPO

IPO bruksprov

Den största provformen är som ett bruksprov är som ett bruksprov men består av tre avdelningar; spår (A), lydnad (B) och skyddsarbete (C). Alla avdelningarna räknas med i bedömningen. Reglerna för IPO bruksprov är de samma över hela världen. För att starta på ett IPO bruksbruksprov ska hunden ha blivit godkänd på ett BH-prov (Behörighetsprov).

BH-provet består av en lydnadsdel och trafikdel. Alla raser är tillåtna att träna i provformarena inom IPO. För IPO bruksprov som innehåller skddsarbete, får endast bruksraserna tävla. Övriga provformer inom IPO är öppna för alla raser.

BSL

Brukshundprov spår lydnad – är en provform som använder samma klassindelning och består av samma spår och lydnad som i IPO.

FH 1 och FH 2

År provformer som är provformer som är rena spårprov i två olika klasser.

IPO-FH

År en provform som alltid arrangeras två dagar i rad.

I IPO finns det tre klasser man kan tävla i; IPO I, IPO II, IPO III med stegrande svårighetsgrad. BSL har också tre klasser med stegrande svårighetsgrad och FH har två.

Skyddsarbetet ska alltid tränas under noga kontrollerade former tillsammans med utbildad figurant.

Spårdelen vid bruksprov

Här kommer en liten kort beskrivning av främt spårdelen bland ”specialmomenten spårhundgruppen” vid bruksprov, eftersom det är den klart vanligast tävlingsformen.

I alla klasser finns specialmoment tillsammans med en lydnadsdel.

I appellklass i spår ingår specialmomenten spårning och budföring tillsammans med en lydnadsdelen. Spåret i appellklass är 300 meter långt ca 40-50 minuter gammalt icke-förarspår. Spåret ska gå i två räta vinklar. I spåret läggs tre föremål.

I lägre klass spår ingår specialmomenten spårning, där ”Påsläpp på spår” bedöms separat och budföring. ”Påsläppet på spåret” går till så att tävlingsledaren meddelar dig spårets utgångspunkt och utgångsriktning. Spåret är ca 1 000 m långt (inklusive ”Påsläpp på spår”) och ca 60-80 minuter gammalt – icke-förarspår. Det ska gå i ett flera vinklar och genom omväxlande terräng. Spårläggaren ska lägga ut åtta föremål på spåret, därav ett vid spårets slut. Du har högst 25 minuter på dig inklusive påsläppet.

Vid högre klass spår ersätts budföring med uppletande av föremål. Här ersätts även ”Påsläpp på spår” med ”Utppletande av spår”. Dvs att spåret går genom en 30x30 m stor ruta. Tävlingsledaren påvisar mittpunkten på en av de 30 m långa sidorna. Från denna punkt ska hunden sedan påbörja sökandet efter spåret. Hunden ska själv ta upp spåret inom 4 minuter. Om den misslyckas visas föraren till en punkt utanför området, där spåret med säkerhet passerar. Spåret ska vara ca 1200 m långt och ca 80-100 minuter gammalt, spårtiden får uppgå till högst 30 minuter. Den finns lika många föremål i spåret i högre klass som i lägre klass.

I den högsta klassen – elitklass – består specialmomenten av uppletande av föremål, ”Uppletande av spår” (nu är rutan 30x40 m, ni har 3 minuter på er, om hunden misslyckas får den fortsätta med spårningen) och spårning, där spåret nu ska vara ca 1 500 m långt och ca 100-120 minuter gammalt. Det ska innehålla minst en spetsig vinkel och får spårtiden uppgå till högst 35 minuter. Antal föremål som i lägre och högre klass.

Rapport från en spårhelg i Nykvarn

Helgen den 15-16 september träffades ett gäng glada Barvestadare med sina hussar och mattar utanför Nykvarn strax söder om Stockholm.

Text: Niklas Lindkvist Foto: Genny Nicklasson

På schemat stod spårarbete och mycket spår skulle det bli. Bella Norin hade lagt ner en massa arbete på att skaffa fram mark för oss att vara på och planera allting för att det skulle bli en lyckad helg, och en lyckad helg blev det. Hundarnas erfarenheter varierade från ess till nybörjare så vi fick såklart anpassa oss efter kunskapsnivån på hundarna. Men eftersom De vita är sådana naturliga spårhundar skulle det snart visa sig att vi fick öka både längd och svårighet på spåren för att få ut något av det. Hundarna skrek ju bara efter mer spår hela tiden.

Allting började dock på en åker med några lätta spår för nybörjarna, vi la våra egna spår och kryddade dem med godis i stegen. Min egen Nova gillade dock inte detta så vi fick prova utan godiset och då gick det som på räls. Alla hundarna gjorde förövrigt väldigt bra ifrån sig.

De lite mer rutinerade spårarna fick istället ID-spår utlagda åt sig. Då får hunden en doft presenterad för sig och sedan får den följa två spår som går precis bredvid varandra. Dessa delar sedan på sig och hunden ska då följa rätt spår. Även detta är en mycket kul form av spår som dock kräver att man har en vän som kan hjälpa en att lägga spåret, man måste ju vara minst två personer.

Vi lade spår hela dagen och efter middagen efter mörkrets fall gick vi mörkerspår som vi lagt tidigare under dagen. Tyvärr blev de saboterade av någon som rivit ner våra markeringar så endast den mest rutinerade hunden kunde gå sitt spår eftersom han kunde leta rätt på spåret och sedan gå det.

Vi började istället dagen efter med att försöka gå de spår som vi hade lagt och leta rätt på de leksaker som låg ute i terrängen. Sedan körde vi flyktspår där en person sprang

En glad Ice med sin belöning i högsta hugg, efter ett lyckat spår första dagen.

in i skogen och hunden sedan fick spåra rätt på denne som gömde sig kvar med en leksak. Jag behöver väl knappast nämna att hundarna uppskattade denna aktivitet enormt mycket och som figurant var det väldigt roligt med.

Till sist avslutade vi helgen med att spåra på hårt underlag inne på gamla Almnäs kasernområde och hundarna fortsatte att imponera. För de yngre hundarna började vi med att gå i gräs för att sedan låta spåret leda ut på asfalten medan de mer rutinerade fick börja på asfalten redan från början.

Helgen var väldigt lyckad och det var trötta hussar, mattar och vovvar som kom hem på kvällen och somnade innanför dörren. Min egen Nova sov hela kvällen och vaknade flera timmar senare än hon brukar dagen efter. En välbehövlig sovmorgon för husse med kan jag lova.

LP1 SE VCH KORAD **TÅGABO SAN FRANCISCO**

Tänkte berätta med några rader om min underbart roliga tid tillsammans med min lilla arbetsmyra Sisco.

Text och foto: Lena Bergström

Hon kom från Sandra Eriksson (Tågabo kennel) till mig när hon var drygt 2 år gammal. En pigg och fullständigt orädd tjej med en enorm arbetsmotor. Hon var mycket bra grundtränad så det var bara att fortsätta att jobba på.

Hon har lärt mig otroligt mycket under åren som gått och vi har tävlat flitigt. Det har gått både framåt och bakåt men framför allt så har vi haft enormt roligt. Vi har tävlat både lydnad, viltspår, sök och personspår. Styrkan i henne var att hon aldrig "stämplade ut" när vi tränade eller tävlade, utan motivationen till arbete var outtröttlig.

2007 lyckades vi bli bästa lydnadsklass I hund och 2008 blev vi klubbens bästa brukshund här hemma i Njurunda.

Vi tävlade upp till lydnadsklass III, lägre sök och blev uppflyttade till högre spår. Ja, 2011 blev vi då årets brukshund i Vit Herdehundklubb vilket var jätteroligt.

I spåret var Sisco en pansarvagn så här gällde det att hålla i linan hårt för att det inte skulle gå för fort eftersom det kunde leda till ett flackande spårarbete och då tapp av apport. Sisco var ingen naturlig apportör utan gillade spåret mer än apporterna samt att hon inte naturligt kom tillbaka med föremålen. Vi tränade mycket föremålsintresse separat med alla möjliga roliga saker. Efter det kunde jag lägga ut dessa saker i skogen och sedan byta ut dessa till riktiga apport. Tänk vad träning ger färdighet och vad man blir lycklig när allt roligt jobb som man tillsammans haft ger resultat och man ser att hunden förstår.

Vi hade planerat att starta i högre spår också men tyvärr så finns inte Sisco kvar i livet längre. Hon fick somna in i maj 2012 pga en skada. En enormt speciell liten tjej har lämnat en stor tomhet men enormt fantastiska minnen. Hon har det bra ovan molnen där solen alltid lyser!

Det bästa med vit herdehund

Att jag skaffade en vit herdehund är nog bland det bästa jag har gjort, eftersom Enzo är precis som jag vill ha honom. Vacker att se på, väldigt användbar, går att ha med överallt, lika bra till sällskap i soffan, på tävlingsbanan, på ridturen och som bästa kompis.

Text och foto: Annelie Häggström

Att jag skaffade en Vit herdehund är nog bland det bästa jag har gjort, eftersom Enzo är precis som jag vill ha honom. Vacker att se på, väldigt användbar, går att ha med överallt, lika bra till sällskap i soffan, på tävlingsbanan, på ridturen

och som bästa kompis. Jag är uppväxt med schäfrar i familjen, och när jag hade gått ut gymnasiet bestämde jag mig för att jag ville skaffa min första egna hund. Eftersom jag är utbildad djurvårdare och hade tänkt arbeta med djur så visste jag att jag skulle kunna ha med mig hunden på jobbet. Jag började leta efter en lämplig ras, var inte ute efter en schäfer då de inte längre kändes så hållbara med höftproblem och annat man hörde om då.

Eftersom jag är ute och rider mycket ville jag ha en stor, tålig hund utan jaktinstinkt som orkade hänga med på ridturer, med bra päls så den inte fryser på vintern men ändå inte kräver för mycket pälsvård, som är vacker och användbar då jag inte riktigt visst vad jag ville träna med den utan ville prova på det mesta. En vän till mig tipsade om vit herdehund som jag aldrig hört talas om tidigare, men läste på om rasen, såg bilder och blev helt frälst. Hittade vit herdehundklubbs hemsida och kikade på omplaceringssidan då

jag inte var säker på att jag ville ha en valp. Där fanns en tik som jag mailade om men fick till svar att den inte fanns kvar, fick istället tips om att en uppfödare som bodde på gångavstånd från mig hade två valpar till salu. Helt fantastiskt att de fanns så nära just då.

Jag ringde upp Elisabeth Söderström på Kennel South Stroom's på Värmdö strax utanför Stockholm där vi också bor, och hon hade två hanvalpar som hade kommit tillbaka till henne, så de var ca 12 veckor då. Jag fick komma och titta och blev verkligen kär. Den ena av dem, som bara hade ett öra som stod, honom ville jag ha, South Stroom's Amazing Gibbs, "Enzo". De var födda den 3 juni år 2009, och i slutet av september efter flera besök och veterinärbesiktning blev han min, vi promenerade hem till mig och det gick så bra.

Sedan började vi med miljöträning som hette duga då Enzo fick börja följa med mig till jobbet. Då arbetade jag på en 4H-gård med barn, hästar, kor, får, höns, katter och kaniner, vi åkte buss, tunnelbana, hissar och trängdes med folk, och han var en så modig kille som verkligen litade på mig. Överallt stannade folk och ville fråga mig om rasen, de tyckte Enzo var så fin och verkade så lugn fast det kunde vara stökigt runtomkring. Barn pekade och sa att han var en vit varg, en isbjörn eller en fjällräv. När det var dags att göra MH, var det första gången jag var med på ett sådant så det var väldigt spännande, resultatet var mycket bra och min modiga, nyfikna kille klarade det galant och utan skotträdsla.

Efter ytterligare en tid var det dags för röntgen, och väntan kändes så lång innan resultatet kom, HD A/A och ED 0/0. Dock så visade det sig att Enzo var kryptorkid, då han bara hade en testikel, den andra satt i buken. Vilket förklarade hans beteende när han blev köns mogen, han blev helt fixerad vid andra hundar, nosade och markerade konstant och överallt, speciellt inne i djuraffären. Han åt mycket sämre, gick ner i vikt och kunde vara väldigt svår att få kontakt med utomhus när luktsinnet tog överhanden. Så beslutet att kastrera honom var inte så svårt, och lättnaden efteråt när han började äta, gick upp till normalvikt och var kontaktbar trots andra hundar runtomkring var stor. Så här i efterhand känns det tråkigt då han är en snygg hund med otroligt bra mentalitet, vilket hade kunnat tillföra sin del i aveln.

När det 2010 var dags för Vit Herdehundklubbs rasspecial i Älvkarleby åkte vi dit för att träffa andra vita herdehundsägare och Enzos kullsyskon. Eftersom jag inte fick ställa ut honom på utställningen bestämde jag mig för att vi kunde vara med i klubbmästerskapet i lydnad.

Vi hade inte gått någon kurs, var helt självlärda och jag hade inte riktigt koll på hur det gick till men vi skulle ändå vara med i lydnadsklass 1. Jag var så nervös att jag nästan kräktes, men vi genomförde det med ett tredjepris och en

tredjeplacering i hela KMet. Jag var helt paff, men fick höra att den där hunden kommer gå långt, honom ska du köra lydnad med. Sagt och gjort, vi började träna på Värmdö Brukshundklubb och började tävla. Vi tog LPI, LPII och LPIII och nu två år senare tävlar vi i Elitklass. Vi har endast startat några gånger men inom kort hoppas vi på förstapris då allt verkligen känns säkert, och i vår är planen att vi ska fortsätta och fixa lydnadschampionatet. En dröm är ju SM, men vi får se och hålla tummarna! Vi har även börjat med rallylydnad där vi nu tävlar i fortsättningsklass, och agility tränar vi och ska snart starta i vår första officiella tävling.

I september i år var det dags för klubbmästerskap i lydnad, rallylydnad och agility i Vit Herdehundklubb på Öland. Jag tyckte att det skulle vara väldigt roligt att åka ner och träffa alla som var med igen, två år senare. Vi startade i Elitklass i lydnaden, vår första gång efter endast en månads träning så det gick inte så kanonbra direkt, men nu har vi tränat vidare och är mer redo än någonsin. Agilityn gick bättre där vi knep tredjeplaceringen både i agilityklass och hoppklass, första gången vi tävlade agility! Och rallylydnaden var också första gången vi startade i, där vann vi med 99 poäng så det var toppen! Så många debuter men min hund höll ihop hela den intensiva helgen med bra resultat. Vi har även tävlat i Värmdö Brukshundklubbs KM, i år blev vi klubbmästare och klassmästare i Elitklass, så vi har inofficiellt förstapris än så länge.

År 2011 Blev Enzo och jag dessutom Årets Bästa Lydnads-ekipage på Värmdö Brukshundklubb. I vår är tanken att vi ska börja med bruks, både sök och spår så det ska bli roligt. I år ska vi för tredje gången stå i vit herdehunds rasmonter på Stora Stockholm, samt vara med i rasparaden, och nästa år ska vi tävla lydnad på mässan men i år hade jag inte riktigt modet inför en så stor publik. Men Enzo skulle klara det galant, han är en riktig toppen hund, hans matte önskar ibland att hon hade samma stabilitet, lugn, uthållighet och positiva energi som han har!

Enzo har alltid varit en väldigt orädd, nyfiken, självständig kille som litar till 100 procent på mig. Han är så enkel, lydig, följsam, vill alltid göra rätt och försöker alltid, precis som en vit herdehund ska vara!

Valphänvisning

Klubbens valphänvisning hittar du på vår webbplats. Listan uppdateras efterhand nya valpkullar anmäls. De kullar som finns där uppfyller rasklubbens rekommendationer för val av avelsdjur.

Mer information finns på:
www.vitherdehund.com/uppfodare/valphanvisning

Följande gäller för valphänvisning genom Vit Herdehundklubb

Uppfödaren ska;

- följa och vara väl förtrogen med SKKs grundregler,
- vara medlem i VHK,
- vara väl insatt i och följa rasklubbens rekommendationer och hälsoprogram.

Föräldradjuren ska;

- ha genomgått mentalbeskrivning (MH),
- vara höftledsröntgade (HD) med godkänt resultat, dvs A eller B*,
- ha röntgade armbågar (ED) med resultatet utan anmärkning, 0*,
- vara utställda vid officiell utställning med minst 2:a pris i kvalitet (eller motsvarande)
- ha uppnått en ålder av 24 månader vid första parningstillfället.

**Dispens kan ges gällande HD (grad C) eller ED (grad 1) hos hund om denna är obesläktad med övrig population och anses kunna bidra till att bredda avelsbasen. Ansökan om dispens ska i god tid före parning vara klubben tillhanda.*

I övrigt gäller också, att;

- en enskild avelshund, hane/tik, ej lämna mer än 35 valpar under sin livstid.
- försöka bredda avelsbasen genom att ej para hundar som är närmare släkt är 6,25%, dvs kusinparning.

Registrering av valpar i SKK

För att få registrera en kull med vit herdehundvalpar i SKK krävs från och med 1 januari 2010 att föräldrarna har officiell höftledsstatus samt känd mental status. Känd mental status får alla hundar som har startat på ett MH och där föraren inte själv bryter beskrivningen. Bryter beskrivaren så har hunden känd mental status.

*I enlighet med SKKs grundregler ska giltigt resultat av höftleder samt känd mental status föreligga **före** parning.*

Distriktsmästerskap agility i Blekinge

Den 9 september deltog jag och Cemi i DM Agility här i Blekinge. Tävlingen var på Asarums Travbana i samband med en festival de hade där.

Text och foto: Ulla Karlsson

Det var mycket publik, enligt arrangörerna ca 7 000 personer. Så det var trevligt att visa upp en vit herdehund.

Vi startade i både hoppklass och agilityklass. Tävlingen började med hoppklass som gick bra och vi fixade 0 fel. Då man lägger ihop resultat från båda loppen gäller det att inte bli diskad.

Så var det dags för agilityklassen, vi var 6 st som hade 0 fel. Vi var cirka 25 som startade totalt. I agilityklassen kom vi runt med 0 fel men med lite tidsfel. Detta gjorde att vi kom på 3:e plats och på prispallen.

Efter tävlingarna var det prisutdelning med pompa och ståt. Prisutdelare var Leif Loket Olsson. Han tyckte Cemi var en fin och trevlig hund. Vi fick 200 kr, en pokal och en kasse med lite olika grejer.

Det var väldigt trevligt att vi kom på prispallen och att få visa upp en vit herdehund, hur duktiga de är – användbara till det mesta.

Mentaltest och mentalbeskrivning, 2013

Vi tar fortfarande emot intresseanmälan till MT år 2013. Hör av dig till jillsan@hotmail.com

MH kommer arrangeras på Sävsjö Brukshundklubb våren 2013 för vit herdehund, mer om detta i nästa nummer av vita svepet.

/ Mentalgruppen

Se till att ni syns!

Grattis Charlotte Barvestad och DK UCH NO UCH CPH W-11 Strandkungens Cinzia till den nya titeln, Diplomerad terapihund.

Nästa nummer av Vita Svepet innehåller bland annat mer om terapihunden och dess utbildning.

I från och med nästa nummer har vi som målsättning att börja presentera våra uppfödare, med inriktning på avel, mentalitet, röntgen och tävlingsresultat – bland annat...

Vill du bidra? Vi är otroligt glada för alla fantastiska människor som hjälper till att bidra med artiklar till Vita Svepet. Är det något speciellt du vill ska finnas med? **Kontakta oss, vasvepet@vitherdehund.com**

Vita Svepet tackar för detta år och önskar er alla en riktigt **God Jul och ett Gott Nytt År!**

